

[Niels Højland]

og fremover vil være en af de mest effektive – og det mener jeg da er beklageligt. Jeg vil derfor opfordre ministeren til at få det forhold belyst i EF-sammenhæng, og det håber jeg ministeren vil tage initiativ til.

Som afslutning på punkt 2 i redegørelsen konstaterer ministeren, at regeringen er tilfreds med og finder det glædeligt, at en række danske principielle synspunkter er respekteret i Kommissionens forslag. Regeringen og ministeren må derfor også påtage sig et stort medansvar for, at ordningen nu også kommer til at virke. Det håber jeg så at man gør. Fiskeriets problemer er planlagt til at være løst ved udgangen af år 2001. Det var da glædeligt at læse.

Et af fiskeriets problemer, der specielt påkalder sig opmærksomhed for tiden, er fiskeriet i Østersøen. Redegørelsen omtaler sildegaven som fødevarerhjælp til Rusland og som generel hjælp til Letland. Regeringen har ligeledes anmodet EF-Kommissionen om særlige støtteforanstaltninger. Hvilke støtteordninger har regeringen særlig tænkt på? Det kan ikke umiddelbart læses ud af redegørelsen.

Endvidere er der iværksat et pilotprojekt for Bornholm vedrørende torskeudsætning. De planlagte foranstaltninger er velmente nok. Den alvorlige situation i Østersøen påkalder sig naturligvis særlig opmærksomhed. Et stort, men ganske reelt spørgsmål står for mig at se ubesvaret hen: Hvad er årsagen til, at fiskeriet er kollapseet i Østersøen? Skyldes det alene dansk fiskeri, eller kunne årsagen være, at nogle lande omkring Østersøen er med i EF og dermed i kvotesystemet, mens andre lande, specielt de tidligere Østbloklønde, ikke er med i disse ordninger? Med andre ord: at Danmark og Tyskland har været pålagt stramme ordninger, mens de andre Østersølande bare har kunnet fiske løs.

Jeg savner i redegørelsen at kunne se, om der er planer for Østersøen, der vedrører alle Østersølandene, og i bekræftende fald hvad disse planer nærmere går ud på. I benægtende fald bedes ministeren svare på, om det ikke kunne tænkes at være en god idé at starte med at aftale fælles ordninger for alle lande omkring Østersøen. Det må forekomme frustrerende og virke uretfærdigt, at danske og for den sags skyld tyske fiskere udsættes for den drastiske nedskæring i kvoterne, mens andre lande bare fortsætter fiskeriet. Jeg håber, at

ministeren kan være behjælpelig med at få situationen i hele Østersøen belyst og tage initiativ til, at der i det mindste etableres ordninger, der virker retfærdige og forståelige for fiskerne på Bornholm.

Med hensyn til fiskeplejen oplyses det, at der er igangsat pilotprojekter for bestandsop- hjælpning for Bornholm. Dette er alt sammen godt nok. Jeg kunne i den forbindelse give ministeren den idé, om man ikke kunne lade omfanget af disse udsætninger af opdrættet yngel være en parameter for tildeling af kvoter i EF, så længe vi har de kvoter. Det kan kun være rimeligt, at de lande, der ofrer ressourcer på opdræt, også får direkte gevinst herfor i form af større kvoter end de lande, der ikke ofrer noget på fiskeplejen.

Det var indledningsvis de bemærkninger, jeg havde til redegørelsen. Jeg vil gerne igen sige tak til ministeren for redegørelsen.

(Kort bemærkning).

Eva Fatum (S):

Jeg er glad for, at hr. Niels Højland omtalte sildegaven. Jeg vil endnu en gang tale om de sild, som skal konverteres til brisling som gaver til de baltiske lande.

Jeg vil spørge hr. Niels Højland, om han finder det rimeligt, at de fiskere, der rigger deres båd til, og fiskeindustrien skal vente i 10 dage på at få et svar – og stadig ikke får et svar fra ministeren – på, om man kan gå i gang, samtidig med at regeringen prøver på at trykke prisen langt ned under mindsteprisen.

Svend Aage Jensen (CD):

Jeg vil gerne indlede med at undskylde min stemmeføring, som absolut ikke er udtryk for nogen særlig aktiv indsats fra min side.

Ved vurderingen af fiskeripolitiske initiativer står man jo i den efterhånden ikke uvante situation med modsatrettede hensyn mellem økonomi og økologi, og det er absolut ikke nogen nem afvejning.

Regeringen er i sin redegørelse inde på flere ideer og tiltag, som kan være med til at lette presset på de svindende fiskeressourcer. Der satses f.eks. på en fortsat reduktion af fiskerflåden ikke alene inden for Danmarks grænser, men på EF-plan. Og det er klart, at fiskeripolitikken er et om ikke globalt så i hvert fald regionalt problem, som man må sætte sig sammen i en større sammenhæng for at løse.